

SINFONIA *HEROICA* BEETHOVEN

24_MAIG_2025
Dissabte 18.30 h

Palau de la Música Catalana
Sala de Concerts

SINFONIA HEROICA DE BEETHOVEN

I PART **Wolfgang Amadeus MOZART** (1756-1791)
Concert per a flauta i arpa, en Do major, K. 299/297c
I. Allegro
II. Andantino
III. Rondeau-Allegro

Orquestra Simfònica del Vallès
Elisabet Franch, flauta
Mélanie Laurent, arpa
Xavier Puig, director

Mikis THEODORAKIS (1925-2021)
Suite Zorba per a flauta i orquestra

II PART **Ludwig van BEETHOVEN** (1770-1827)
Sinfonia núm. 3, en Mi bemoll major, op. 55 "Heroica"
I. Allegro con brio
II. Marcia funebre. Adagio assai
III. Scherzo. Allegro
IV. Finale. Allegro molto

Durada aproximada: 110 minuts

FORMACIÓ ORQUESTRAL

Director titular: Xavier Puig / Responsable de programació: Jordi Cos
Concertino: Alexandar Krapovski / Concertino associat: Javier Mateos

Violins 1rs: María González*, Canòlich Prats**, Jose D. Fuenmayor, Irina Galstian, Joaquim Giménez, Scarlett Martínez, Helena Muñoz i Narcís Palomera / Violins 2ns: Giovanni Giri*, Gala Cebotari**, Xavier Buira, Javier Gonzalez, Pamela Muñoz, Carles Planas, Ruslana Popa i Laia Pujolassos / Violes: Miquel Còrdoba*, Javier García**, Josep Bosch, Lluís Cabal, Glòria Casanovas, Jordi Cos, Juan I. Gobbi i Miquel López*** / Violoncels: Romain Boyer*, Adrià Cano**, Montserrat Biosca, Joan Esplugas, Quim Gorgot i Queralt Rodríguez / Contrabaix: Joan Collell*, Joan Cantallops**, Sergio Gonzalez, Pau Llopis i Manel Ortega / Flautes: Isabel Moreno* i Pepa Orero** / Oboès: Òscar Diago* i Núria Moreno** / Clarinets: Antoni Galán* i Xema Martínez** / Fagots: Pau Solà* i Maria Molina** / Trompes: Carles Lizondo*, Sergi Chofre** i Jorge Navarro / Trompetes: Tomàs Tena* i Àlex Baiget** / Trombó: Paco Palasí / Timbales: Marc Cabero* Percussió: Francisco José Sánchez*, Javier Delgado i Gonzalo Otero / Arpa: Carme Ubach*

* Solista ** Assistent solista *** Acadèmia OSV

LA PARADOXA TRIONIFAL DEL ROMANTICISME

Jacobo Zabalo Doctor en Humanitats

Quin és l'abast de l'art? Una simfonia pot canviar el món? Si no el curs objectiu de la realitat, segurament sí la manera de viure-la, des del batec d'un subjecte conscient, que ja no es deixa portar mansament. Ludwig van Beethoven desplega en l'"Heroica" un relat d'emancipació, la narració d'un canvi de règim que anticipa el caràcter visionari de simfonies tan icòniques i intempestives com van ser la *Cinquena* o la *Novena*. Concebuda entre 1802 i 1804, deixant enrere una quantitat exagerada d'esbossos i apunts preparatoris, fou estrenada per Beethoven en una audició privada al palau del mecenes. Un any després, el 7 d'abril de 1805, ho faria al Teatre de Viena. L'obra va sorprendre per la seva extensió inusual, alineada d'una manera no menys inquietant amb el tractament intensiu i vehement de les idees musicals.

Pres del fervor dels aires revolucionaris i d'una noció, la de llibertat, que centraria la reflexió filosòfica de l'època, Beethoven va rubricar inicialment la partitura amb el nom del personatge que encarnava un poder d'autoafirmació quasi sobrenatural: "Bonaparte"; el nom de qui es fa càrrec de les circumstàncies i col·labora íntimament en la construcció del seu destí. És coneguda, però, la ràbia amb què en va erradicar la menció quan Napoleó es va coronar a si mateix emperador. Tant la dedicatòria com l'amarga retractació són símptomes de la nova tasca del creador: temptar el vol per sobre de les contingències amb un atreviment prometeic —no exempt de riscos—, com havia descrit Friedrich Schiller en les *Cartes sobre l'educació estètica de la humanitat*.

Trobar la llibertat en l'angoixa d'un sotmetiment inevitable: aquesta és la paradoxa triomfal del Romanticisme. La rotunditat iniciàtica de l'*Allegro con brio* dona pas a una marxa fúnebre en què s'exalta la mort de l'heroi, tot apuntant la transcendència de la seva gesta a un estatut espiritual que Gustav Mahler reformularà en la *Segona simfonia*, "Resurrecció". El dinamisme falsament lleuger de l'*Scherzo* culmina amb una extraordinària mobilització de les energies sonores en les variacions d'un tema extret del ballet

Les criatures de Prometeu, que Beethoven va compondre el 1801. El moviment final, intensament contrapuntístic —d'un agonisme joïós— eleva el protagonista per sobre de les tribulacions mundanes.

En les proximitats d'aquesta revolució creadora —encara, però, al costat d'una cosmovisió en què l'artista es trobava generalment amb les mans lligades, "al servei de"— Wolfgang A. Mozart va haver d'acceptar tota mena d'encàrrecs. Norbert Elias n'ha assenyalat el caràcter de freelance —pioner, i amb l'accent posat en la llibertat—, alhora com una de les causes de la precarietat que hagué de viure, culminada funestament pel darrer encàrrec. El dramatismes inherent a la incomprensió artística —i la soledat del creador en clau preromàntica d'algunes de les seves últimes obres, entre les quals evidentment també hi ha el mític *Rèquiem*— conviu de manera no gens contradictòria amb una excepcional sensibilitat per a la més pura celebració de la bellesa.

Durant l'estada a París de 1778, Mozart va compondre el *Concert per a flauta i arpa* per al duc de Guînes, que, segons es rumoreja, no va pagar l'encàrrec ni les classes particulars. L'associació d'instruments tan contrastats en timbre resulta certament embriagadora i promou diàlegs preciosistes i eloqüents: des d'un moviment d'obertura que convida a sumar-se a l'univers galant, passant pel delicat *Adagio* (que sona a l'escena del film *Amadeus* en què Salieri s'extasia davant les partitures manuscrites de Mozart), fins a concloure amb un animós *Rondó*, que ens trasllada a un jardí de Fragonard o Boucher, indrets propicis per als jocs cortesans.

Entre les dues obres, i també amb la flauta com a instrument protagonista, l'espectador es podrà delectar amb les inspirades filigranes de la suite orquestral que Mikis Theodorakis va concebre per a la pel·lícula *Zorba el grec*. El virtuosisme comunicatiu d'Elisabeth Franch oferirà una nova ocasió per visibilitzar el batec subtil però fonamental —la respiració— que compassa els successos de la nostra vida emocional, a banda i banda de la ficció.

ELISABET FRANCH FLAUTA

Guardonada internacionalment, ha rebut premis com el Gran Premi de la World Music Competition, l'American Protégé (Carnegie Hall) i el Primer Palau. Ha actuat com a solista a sales com el Carnegie Hall, l'Auditori de Taipei i el Bridgewater Hall de Manchester. Ha col·laborat amb directors com Dudamel, Nosedà i Luisi, i ha estat membre d'orquestrades com La Scala de Milà, Suzhou i Tianjin Symphony. Els seus enregistraments *Gypsy Airs* i *Franch plays Franck* han rebut múltiples premis internacionals i l'elogi unànime de la crítica per la seva musicalitat, so i refinament tècnic. Actualment és flauta assistent solista de l'Orquestra Simfònica del Vallès i compagina la carrera orquestral amb la solista i pedagògica.

MÉLANIE LAURENT ARPA

Guanyadora de la Medalla d'Or de l'USA International Harp Competition 2019 i del Primer Premi del concurs Leopold Bellan. Amb una sonoritat refinada i expressiva, ha actuat com a solista en escenaris de prestigi a França i a l'estranger. Formada al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de París amb Isabelle Moretti, hi va obtenir el màster amb les màximes qualificacions. Ha col·laborat amb artistes com Gautier Capuçon i ha participat en festivals com el MITO SettembreMusica. També ha estat jurat del Congrés Mundial de l'Arpa. Rep el suport de la Fundació Banque Populaire i altres entitats de mecenatge.

PROPER CONCERT

HOLLYWOOD, L'ÈPOCA DAURADA. DE KORNGOLD A WILLIAMS

7_JUNY_25 | 18.30h

E. W. KORNGOLD: *Concert per a violí*
Bandes sonores de *Kings Row*, *Casablanca*,
Psicosi, *Star Wars*, etc.

Heidi Hatch_Violí
Orquestra Simfònica del Vallès
Andrés Salado_Director

Abona't a la nova temporada de l'Orquestra Simfònica del Vallès!

30 anys de Simfònics al Palau, 30 anys d'emocions!

Els dissabtes a la tarda tornaran a ser festes simfòniques per a tots els públics en concerts d'abonament i extraordinaris. El repertori universal de la clàssica conviurà amb funcions d'òpera, bandes sonores, barroc, sarsuela i himnes de pop-rock de tots els temps.

La *Patètica* de Txaikovski i les *Últimes cançons* de Strauss, *El sombrero de tres picos* de Falla, la *Missa solemnis* de Beethoven, *Els planetes* de Holst o *Schéherazade* de Rimski-Kórsakov comparteixen cicle amb música de cinema de Williams, Zimmer, Morricone i Rota, òperes de Mozart, Wagner, Bellini o Verdi i sarsueles catalanes, així com noves mirades al Barroc amb *Vespres d'Arnadí*.

Entrades individuals, *packs* a mida i abonaments.
Ja a la venda a partir de 20 €

Més informació:
Telèfon: 93 295 72 07 | taquilles@palaumusica.cat
www.palaumusica.cat | www.osvalles.com

El cicle Simfònics al Palau rep el suport de:

Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Col·laboradors de l'OSV

UAB
Universitat Autònoma
de Barcelona

BENVIC

Amb el suport de:

 ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

 Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

 Diputació
de Barcelona

 Diputació de Girona

 Ajuntament
de Sabadell

Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

moventia

Mitjà oficial

LAVANGUARDIA

Troba'ns a:
www.palaumusica.cat
www.osvalles.com

